

Sygn. akt: XU-30/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 08 kwietnia 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **A. M.**

od decyzji Z. U. S. I O. w W.

z dnia 13 listopada 2013r. znak: 440000/604/1829/13/2013-ZAS

w sprawie **A. M.**

przeciwko Z. U. S. I O. w W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Z. U. S. I O. w W. i przyznaje wnioskodawcy A. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 21 sierpnia 2013r. do 30 sierpnia 2013r. oraz zwalnia wnioskodawcę z obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego za w/wym. okres w kwocie 693,50 zł. (sześćset dziewięćdziesiąt trzy złote 50/100).
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XU 30/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. M. wniósł odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 13 listopada 2013 r., odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 sierpnia 2013 r. do dnia 30 sierpnia 2013r. i zobowiązującą do zwrotu pobranego za w/w okres zasiłku chorobowego w kwocie 693,50 zł. brutto. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że wezwanie na badanie do lekarza orzecznika ZUS wyznaczone na dzień 20 sierpnia 2013r. otrzymał od strony pozwanej po terminie wyznaczonego badania, a kolejne wezwanie na dzień 29 sierpnia 2013r. wnioskodawca odebrał w dniu 06 września 2013r.

Strona pozwana Z. U. S. I O. w W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu wskazała, że stosownie do treści art. 59 ustawy zasiłkowej prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Kontrolę wykonują lekarze orzecznicy ZUS. W razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Wnioskodawca stał się

niezdolny do pracy i otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od 01 sierpnia 2013 r. do 30 sierpnia 2013 r. i zakład pracy dokonał wypłaty zasiłku chorobowego za ten okres.

Strona pozwana podniosła, że wnioskodawca nie zgłosił się w dniu 20 sierpnia 2013 r. na badanie lekarskie do Lekarza Orzecznika ZUS, w ten sposób uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach zwolnienia lekarskiego. W dniu 12 sierpnia 2013r. zawiadomienie z powodu niemożliwości doręczenia wezwania bezpośrednio wnioskodawcy pozostawiono w skrzynce pocztowej wraz z informacją o możliwości odebrania wezwania w terminie 14 dni. Przesyłka była dwukrotnie awizowana i w dniu 27 sierpnia 2013r. została zwrócona Oddziałowi ZUS we W., który miał przeprowadzić badanie wnioskodawcy. Tym samym w świetle powyższej regulacji prawnej zaświadczenie lekarskie straciło ważność i zaskarżoną decyzją z dnia 13 listopada 2013r. odmówiono wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 21 sierpnia 2013 r. do 30 sierpnia 2013 r. i zobowiązano do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. M. z zawodu kierowca mechanik od dnia 10 maja 2013r. był niezdolny do pracy z powodu zerwania ścięgna prawej ręki. Wnioskodawca otrzymał kolejne zwolnienie lekarskie na okres od 01 sierpnia 2013r. do 30 sierpnia 2013r. Strona pozwana podjęła decyzję o dokonaniu kontroli zasadności wystawionego zwolnienia lekarskiego za ten okres.

Strona pozwana wezwała wnioskodawcę listem poleconym na adres jego zamieszkania we W., ul. (...), na badanie lekarskie wyznaczając termin na dzień 20 sierpnia 2013 r. Wnioskodawca nie odebrał przesyłki w dniu 12 sierpnia 2013r. tj. dniu, w którym próbowano mu ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego. W związku z tym zawiadomienie o konieczności jej odebrania pozostawiono w skrzynce pocztowej. Wnioskodawca nie otrzymał zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki. Nie otrzymał również ponownego zawiadomienia. Przesyłka została zwrócono do Oddziału ZUS w dniu 27 sierpnia 2013r. Strona pozwana wyznaczyła termin kolejnego badania w dniu 29 sierpnia 2013r. Wnioskodawca odebrał zawiadomienie o terminie wyznaczonego badania w dniu 006 września 2013r. a więc po wyznaczonym terminie. Wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim do listopada 2013r., a następnie na świadczeniu rehabilitacyjnym do 18 grudnia 2013r. Wnioskodawca otrzymał od strony pozwanej zasiłek chorobowy za cały okres niezdolności do pracy, jak również świadczenie rehabilitacyjne. Organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 21 sierpnia 2013 r. do dnia 30 sierpnia 2013 r., ponieważ mimo wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wnioskodawca nie zgłosił się na badanie i tym samym uniemożliwił przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) przesłuchanie wnioskodawcy - k.16 as.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1)w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2)z powodu przebywania w:

a)stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b)stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3)wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r.o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2005r. Nr 31,poz.267, daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwanie na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zamieszkania wnioskodawcy. Przesyłka nie została wnioskodawcy doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Wnioskodawca zawiadomienia o terminie badania nie otrzymał. Kolejne wezwanie na badanie w dniu 29 sierpnia 2013r. wnioskodawca odebrał w dniu 06 września 2013r., a więc po terminie wyznaczonego na dzień 29 sierpnia 2013r. badania. W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że termin odebrania wyznaczony przez pocztę polską upłynąłby po dniu wyznaczonego na dzień 20 sierpnia 2013r. badania. Niewątpliwie wezwanie to było spóźnione. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art.44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawcy o wyznaczonym na dzień 20 i 29 sierpnia 2013r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawca nie został prawidłowo i skutecznie zawiadomiony o terminie badania wyznaczonego na dzień 20 i 29 sierpnia 2013r. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawcy, że w dniu 12 sierpnia 2013r. nie otrzymał wezwania, jak również nie pozostawiono zawiadomienie o konieczności odebrania przesyłki w urzędzie pocztowym we właściwym terminie. Zawiadomienie o terminie wyznaczonego na dzień 29 sierpnia 2013r. wnioskodawca odebrał w dniu 06 września 2013r.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawcy badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 21 sierpnia 2013r. do 30 sierpnia 2013r. badania lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawca w tym okresie był niezdolny do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i przeprowadzone przed Sądem postępowanie daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawca w tym okresie był niezdolny do pracy, gdyż kolejne zwolnienia lekarskie, nie kwestionowane przez stronę pozwaną otrzymał do listopada 2013r., a do dnia 18 grudnia 2013r. przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym.

Z tych względów Sąd uznał, że w okresie od 21 sierpnia 2013r. do 30 sierpnia 2013r. wnioskodawca był niezdolny do pracy i wystawione za ten okres zwolnienie lekarskie było zasadne. Wobec przyznania prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres, Sąd zwolnił wnioskodawcę z obowiązku zwrotu otrzymanego zasiłku chorobowego za okres od 21 sierpnia 2013r. do 30 sierpnia 2013r. w kwocie 693, 50 zł.

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego wnioskodawcy, Sąd orzekł na podstawie § 11 ust 1 pkt 5 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz.490 ze zm.).

Sprawa o prawo do zasiłku chorobowego jest sprawą z ubezpieczenia społecznego, do której mają zastosowanie przepisy § 12 ust 2 zw. z § 2 ust 2 cyt. rozporządzenia. Sąd uwzględniając rodzaj i stopień złożoności sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawcy zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnych kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.

Z tych względów orzeczono jak w pkt II orzeczenia.